

gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Rosenørn), som er Medlem af Finantsudvalget, erklærede, at der dog var en slaaende Grund, hvorfor vi burde stemme for de 500 Rb. til en Assistent ved den ambulatoriske Klinik, den nemlig, at Veterinairskolen var kommen til os og havde sagt: vi erklære Ansættelsen af denne Assistent for aldeles nødvendig, saa siger jeg, at deraf vilde Følgen være, at vi maatte bevilge Alt, hvad Veterinairskolen har forlangt, medens vi dog have forkastet en heel Deel af det, thi Veterinairskolen siger jo om Alt, hvad den forlanger, at det er aldeles nødvendigt. Naar den ærede Rigsdagsmand vil gjennemlæse de Anmærkninger, der ledsage Finantslovforslaget — jeg tvivler aldeles ikke paa, at han jo har læst dem igjennem — da vil han see, at det bliver erklæret for ganske nødvendigt for Bibliotheket, den physiske Samling og saa fremdeles, kun med en eneste enkelt Undtagelse, at de faae de Penge bevilgede, der forlanges; men ikke bestomindre er Thinget kommet til det Resultat, at det ikke vil bevilge Alt, hvad Veterinairskolen puffer og anseer for nødvendigt, og saaledes kan det jo ogsaa forholde sig med Hensyn til dette Punkt. Jeg maa saaledes stadig paa Udvalgets Fleertals Vegne tilraade ikke at bevilge de 500 Rb.

Scherning: For mit personlige Bedkommende skal jeg nu stemme for Landstuttoriet, for at give den ærede Minister et Beviis paa, hvor ugerne jeg skulde see, at vi paany fik fremkaldt den Art Ministerchef, som et Ministerium har skaffet os, som jeg troer, paa en saa lidet besindig og beleilig Maade (Indenrigsministeren: Maa jeg bede om Ordet); jeg skal nærmere forklare disse Udtryk senere. Hvad Redningsvæsenet angaaer, saa har Begjæringer i forfjellig Skikkelse til den Mand, som er Bestyrer deraf, forfulgt os i flere Aar; fra Begyndelsen af have vi givet efter for dem og givet Tillæg, derpaa ere vi blevene staaende stille; der har saa været forlangt Tillæg til ham, og saa været fremsat Begjæring om Noget til en Assistent. Jeg troer, at den simpleste Maade, for engang at komme til Ende med denne Sag, er at blive staaende ved den

Nægtelse, som vi engang ere komne til ved anden Behandling efter meget modent Overlæg. Hvad den ambulatoriske og den stationaire Klinik angaaer, da hænge disse to Ting sammen paa en saadan Maade, at jeg troer, man vilde gjøre Uret i at bevilge Noget her til den ene, saalænge man ikke ganske anderledes var overbeviist om, at den anden ikke havde Kræfter i Overflødighed. Det ligger indenfor Skolens egne Grænser at omordne disse Forhold, som den bedst skjønner, og naar den ikke kan vente at faae yderligere Tilflugt, saa holder jeg mig overbeviist om, at den finder meget godt ud af det, og under enhver Omstændighed er der her i dette Tilfælde, ligesom med Hensyn til de omtalte Instrumenter, ikke nogen paatrængende Nødvendighed for, at Ordningen af denne Sag skeer nu; om den skeer nu eller senere, vil hverken svække Skolens Betydning eller sætte den ud af Stand til at fortsætte Undervisningen — her taler jeg om Instrumenterne — paa den behørig Maade, og med disse sidste har det i Særdeleshed intet Hastværk. Hvad det Forslag angaaer, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppeermann), da har jeg ikke sluttet mig til det, fordi det har forekommet mig, at man i Indenrigsministeriet endnu ikke i den Grad er Herre over Alt, hvad der angaaer Kortvæsenet, at man med Kraft og Nytte kan anvende disse Penge derpaa; der har flere Gange været andraget paa at faae denne Sag sat igang, og det forekommer mig, at der deri, at Indenrigsministeren nu har erklæret sig villig til at tage denne Sag under alvorlig Overveielse, ligger nok for os til at kunne lade være at vedtage dette Forslag iaar og vente, indtil Ministeriet paa behørig Maade bliver Herre over disse Forhold og selv kommer til os og begjærer Penge, der isaafald, naar en nærmere Undersøgelse er foregaaet, vistnok ikke ville blive nægtede.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg anseer det for urigtigt at komme med disse idelige Hentydninger til Ministerkrisen i Slutningen af forrige Aar; thi det vil jo være umuligt og tillige upassende, om man nu her vilde gaae ind paa en Behandling af disse